

Forslag til folketingsbeslutning

om konvertering af visse dyrtidsportioner, der af staten er indbetalt til Arbejdsmarkedets Tillægspension

Fremsat den 29. marts 1978 af Bertel Haarder (V), Ivar Hansen (V), Holm (V), Jens Peter Jensen (V) og Johan Philipsen (V)

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om konvertering af visse dyrtidsportioner, der af staten i henhold til lov nr. 230 af 2. juni 1977 er indbetalt til Arbejdsmarkedets Tillægspension efter følgende retningslinjer:

Lønmodtagere, for hvem der er godskrevet beløb i henhold til §§ 2 og 4 i lov nr. 230 af 2. juni 1977 om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af

visse dyrtidsportioner, kan begære disse konverteret til enten

- a) medarbejderaktier,
- b) indskud i investeringsforeninger eller
- c) andre former for erhvervsaktiv anbringelse

under forudsætning af, at de således anbragte beløb forbliver indestående i de under a-c valgte anbringelsesformer i mindst 7 år, dog at de nævnte aktiver frigives ved ejerens død eller ved opnåelse af 67 års alder.

Bemærkninger til forslaget

Et samfund fungerer efter liberal opfattelse bedst, når alle har direkte andel i ejendomsretten. Venstre har derfor altid arbejdet for, at så mange som muligt har fået personlig ejendomsret til jord og bolig, at der har været mulighed for at etablere sig som selvstændig, og at den enkelte stimuleres til opsparing for derved at få den størst mulige andel i formuedannelsen.

I det moderne industrisamfund, hvor stordrift fører til kapitalkoncentration, er det tillige en opgave for liberal politik at sikre kapitalgrundlaget spredt på mange hænder.

Efter liberal opfattelse må ejendomsretten, hvad enten den er individuel eller kollektiv, ikke give enkeltpersoner eller grupper en særlig politisk indflydelse.

Venstre er derfor imod den kapitalkoncentration, der sker med statens indbetaling af dyrtidsportioner til ATP-fonden, fordi den netop kan give bestemte grupper en særlig indflydelse på samfundet.

Ud fra en liberal samfundsopfattelse må spredningen af ejendomsretten baseres på følgende forudsætninger:

- at ejendomsretten er personlig, således at ejendomsretten virkelig spredes på så mange hænder som muligt,
- at en spredning af ejendomsretten fremmes ved en flerhed af frivillige tilbud og aftaler og ikke gennemføres ved én tvangsmæssig ordning fælles for alle, og
- at den spredning af risikoen, som den enkelte kapitalindskyder ønsker at sikre sig, kan ske gennem investeringsforeninger og ikke gennem en central fond, der kan få en styrende indflydelse på erhvervslivet. En central fond vil ikke sprede, men centralisere ejendomsretten.

Det må i fremtiden være lige så naturligt for den enkelte at investere penge i erhvervsvirksomhederne, som det i dag er at betale penge over skatten til vore sociale aktiviteter.

Den nødvendige risikovillige kapital skal – set fra en liberal synsvinkel – fremskaffes ved, at så bredt et udsnit af befolkningen som muligt giver

sit bidrag for at opnå den kapital, der er en nødvendig forudsætning for den fremtidige vækst.

For at denne investering kan føles nødvendig og naturlig for den enkelte, skal det sikres, at den enkelte kan få en personlig ejendomsret, der svarer til kapitalindskuddet. Gennem denne blanding af kapital- og lønmodtagerinteresser i erhvervsvirksomhederne er der en god baggrund for at kunne nedbryde de traditionelle interessermodsatninger mellem kapitalejere og lønmodtagere.

En spredning af ejendomsretten ud fra disse forudsætninger vil sikre:

- at erhvervenes indtjeningsmuligheder forbedres, således at mulighederne for investering i nye produkter og ny teknik også forbedres,
- at den øgede formueticelvækst får en bredere samfundsmæssig fordeling,
- at beskæftigelsen kan forbedres, og
- at den enkeltes indtægtsgrundlag ikke kun er baseret på lønindtægt gennem eget arbejde, men også suppleres gennem afkast af et kapitalindskud i en eller flere erhvervsvirksomheder.

Forslaget giver enhver lønmodtager adgang til at hæve de statsindbetalte dyrtidsportioner, såfremt de bindes i mindst 7 år på bl. a. følgende måder:

1. Beløb kan bindes som indskud i investeringsforeninger, der anbringer midler som ansvarlig kapital i erhvervsvirksomheder.
2. Beløb kan bruges til køb af aktier, andele eller ansvarlig indskudskapital, herunder medarbejderaktier, i erhvervsdrivende selskaber. De indkøbte papirer opbevares på bunden konto i et pengeinstitut.

Når der træffes en ordning om placering af ansvarlig lønmodtagerkapital i en virksomhed i anden form end aktier, skal der ud over selve beløbenes tilvejebringelse træffes aftale om:

- den indskudte ansvarlige kapital forrentning, konvertering til aktier, herunder andel af evt. aktieudvidelser i bindingsperioden og
- regler for medbestemmelse på generalforsamling og repræsentation i bestyrelse samt indskydernes adgang til information om virksomhedens forhold.

Der bør efter særlig lovgivning kunne etableres investeringsforeninger, evt. i samarbejde med pengeinstitutter og/eller lønmodtager- og erhvervsorganisationer.

Den nævnte lovgivning skal give regler for:

– de hensatte midlers anvendelse til erhvervsfor-

mål som ansvarlig kapital,

- investeringsforeningernes repræsentation i den valgte ledelse i de selskaber, hvor foreningerne har indskudt ansvarlig kapital,
- valg af investeringsforeningernes ledelse og
- offentligt tilsyn med investeringsforeninger.